

Estonia ehitustellinguis. Uus teatrimaja valmis sada aastat tagasi - 1913. aasta sügiseks.

Betty Kuuskemaa (Stephanie) ja Paul Pinna (Jacob von Reiner) G. Dregely näitemängus "Hästi-õmmeldud sabakuub" 1913. aastal.

Betty Kuuskemaa leedi Milfordina Fr. Schilleri kurbmängus „Õelus ja armastus“ („Salakavalus ja armastus“, 1909).

Erna Villmeri lavastuses „Pelleas ja Melisande“ (1919) - Geneviève, Pelléas'i ja Golaud' ema rollis.

O. Wilde'i „Ideaalses abikaasas“ (1920) oli Betty Kuuskemaa nii näitejuht kui ka näitleja (Mistriss Cheveley).

Anna rollis filmis „Elu tsitadellis“ (1947), mis oli Eesti NSV esimene mängufilm.

neiul otsida endale töökoht, sest enamaiks koolituskuludeks polnud perel jõudu.

Juba kodus saksa keele suhu saanud Betty müüjatöö Tallinnas Tatari tänava Tambergi lilleäris tähendas hommikul üheksast öhtul üheksani lillekimpu ja -korvide seadmist, vanikute punumist jpm.

1897. aasta septembris kuulis Betty vend Ludvig, et Estonia Seltsi koori võetakse uusi liikmeid. Ühel vihmasel öhtupoolikul läksidki nad kahekesi proovima. Koorijuht Johann Bergmann võttis õe ja venna heal meelel vastu. Lauluproovid algasid kolm korda nädalas pärast päevatööd, öhtuti kell kümme.

Kui 1898. aasta sügisel taheti Estonia Seltsi asja-armastajate näiterühmaga lavale tuua laulumäng „Ilumäe piimatüdruk“, kutsus näitejuht Karl Kichlefeldt Tiina rolli koorilaulja Betty Jõggist. Viimane polnud sellest üldsegi vaimustatud, sest unistas hoopis viuldaja elukutsesest. Ent ometigi suutis see esimene esi-tendus ta südame teatrile näpata.

NEIU OHAKAS JA SHERLOCK HOLMES

Varjunimeks võttis Betty endale „neiu Ohakas“, sest näitlejaid peeti tol ajal halvustavalt veiderdajateks ja kometitegi jaoks. Mõnigi ontlik bürgeriproua tuhis koos kasvueas tütreaga teisele poole tänavat, kui näitlejanna juhtus vastu tulema. Netty Pinna esines näiteks nime all Vösu, Paul Pinna oli Osten-Urv ja Theodor Altermann - Norden. Ohaka nime valis Betty vastukaaluks kõigile noile lilleliste pseudonüümidele, mida kasutasid (aja)kirjanduses paljud ärkamis-ajajärgsed autorid.

Ilma tasuta (kui mõned tuluõhtud välja arvata) mängivaile näitlejaile oli neil aastail kõrgeimaks tunnustuseks pealtvaatajate kingitud loorberipärg. Neiu Ohakas sai esimese pärja 1903. aastal nimiosa eest R. Vossi kurbmängus „Eeva“.

Ehkki Estoniast sai kutseline teater 1906. aastal ja just aastail 1905-1907 viibis Betty pealinnast eemal Narva-Jõesuus lilleäris töötades, oli temagi üks